

Szerkesztőség és kiadóniyátal
Brassóban, Nagy- s Ozérna-utoza sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiokon délelőtt
8—11 óra között,
és Bolonya, mester-utoza 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekű közlemények
Horváth László
táraszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekű közlemények
Gyöngyössi István
táraszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre pos-
tán megküldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagybbr és több-
szöri hirdetéseknel kedvezmény.
Mindon egyes hirdetmény után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.
Kéziratok vissza nem adatlak.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukcs és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernádt, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukcs M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

13-ik szám.

Brassó, Kedd, január 29-én.

V. évfolyam 1889.

A „könnyelmű“ miniszter.

Ellenzéki lapok nagyon tetszelegnek ma-
goknak az utóbbi napokban, gróf Széchenyi
Pál kereskedelmi miniszter állását megingatott-
nak, sőt tarthatatlannak kürtölui, mert a kép-
viselőház zárszámadási bizottságában egy kor-
mánpárti képviselő rosszalta „a miniszter
könnyelműségét“.

Ugy van feltüntetve e hír, mintha a ke-
reskedelmi miniszter iránti bizalom csökkent
volna saját pártjában, s így neki mennie kell.

Honnan vették az illető lapok e hírt, mi
igaz benne, mi nem — azt nem tudjuk, mert
a miniszterváltozások fölött nem Brassóban,
sem Kolozsvárt, sem másutt a vidéken nem
döntenek. Ép ezért nem is szándékunk az ügy
ezen ágával foglalkozni, bár — s ezt nem ta-
gadhatjuk — a hivatolt lapok közléseiben vajmi
keveset hiszünk, minthogy ez nem az első tá-
madás gróf Széchenyi Pál ellen, ki ha mind-
annyiszor visszalépett volna, valahányszor egyes
lapok visszaléptették, rég nem is emlékezheth-
nék már arra, hogy valaha miniszter is volt.

A mi azonban arra indít, hogy mégis
reflektáljunk a sajtó egy részének és magának
az „elégítetlen párt“ s képviselőinek állításaira,
az nem a miniszter vagy eljárásának védeése,
— a mire neki egyáltalában nincs szüksége —
hanem az ügy tárgyi oldala: a „könnyel-
műség“.

Mikor lehet valaki könnyelmű? Már t. i.
anyagi tekintetben, mint ez a kereskedelmi
miniszterre van értve.

Ha van, miből!

Már pedig hazánk mai pénzügyi viszonyai
között, a jelen helyzetben rendelkezésre álló
pénzerő mellett könnyelműség képzelhetetlen.
S ha mégis szó lehet könnyelműségről, nem
az az, a mit az ellenzéki sajtó hangoztat, ha-
nem az, hogy szemben az Európa összes pia-
czai fölé nehezedő közgazdasági válsággal, fel-
tűnően kevés történik nálunk e válság elenyész-
tetésére, vagy csak enyhítésére is; hogy —
példát említve — csak a romániai vámháboru
óta is az a kis állam óriási áldozatokat hoz
ipar s kereskedelem megteremtéseért — persze
téves irányu s csak ephemer hatásu az —,
míg a mi kereskedelmi kormányunknak meg-

kötvék a kezei, mert nincs hozzá anyagi te-
hetség.

Ne feledjük, hogy nagy Magyarország
összes földművelés-, ipar- s kereskedelmi ügye-
ire, dologi befektetésekre s személyi járandó-
ságokra csak 10.973,977 forint áll a miniszter
rendelkezésére.

Ne feledjük, hogy az egész ország iparát
kell 70.000 forintból felkarolni, támogatni s
fejleszteni, holott ha csakugyan akarnánk ipart
teremteni az országnak — a minek szükségét
a mindinkább növekedő terhek közepette két-
szerte érezzük — nem 70.000, hanem legalább
5—6 millió forint kellene.

Ne feledjük, hogy ennek a nagy agrár-
államnak mezőgazdaságát 400.000 frtból kell
istápolni, fejleszteni.

Honnan jut itt pazarlásra, mikor a leg-
szükségesebbre sincs?

Ha arról van szó, hogy iparunk, keres-
kedelmünk, mezőgazdaságunk nem mozog,
stagnál: szidjuk érte a minisztert. Ha a mi-
niszter tesz valamit a haladás és tökéletesülés
érdekében: ismét szidjuk érte a minisztert,
mert hiába: „Der Jude muss verbrannt werden.“

A zárszámadási bizottság előtt az orszá-
gos kiállítás költségeinek elszámolása s a ma-
gyar-óvári gazdasági intézet egy üvegházára
vonatkozó számadások feküdtek. Ezek keltet-
ték a „nagy vihart“.

Az országos kiállítás anyagi eredménye
előrelátható volt, s egy pillantás a kiállítási
statisztikába elég arra, hogy mindenki meg-
győződjék arról, hogy vajmi ritka kiállítás az
olyan, mely deficiittel ne végződne.

Az a kiállítás megvolt. A nemzet, az or-
szág akarta, az ország rendezte. S ha tette,
akkor Magyarország kereskedelmi miniszteré-
nek, az ország jó hírvenének terjesztése érde-
kében, kötelessége volt a legnagyobb áldoza-
tot is meghozni, hogy az a kiállítás méltó
tárgya legyen nemzeti büszkeségünknek; hogy
az a kiállítás meggyőződtesse a külföldet ar-
ról, hogy Magyarország ma már minden tekin-
tetben joggal sorakozik a szó legszorosabb ér-
telmében vett művelt európai nemzetek közé.

Az országos kiállításnak tényleg megvolt
ez az eredménye, s hogy megvolt, egyedül
gróf Széchenyi Pál kereskedelmi miniszter ér-

deme, a ki inkább kitette magát az előre lát-
hatott éles támadásoknak, semhogy elvállalja
azt a felelősséget, melylyel tartozott volna ak-
kor, ha az a kiállítás nem sikerül oly szépen
s oly jól, mint tényleg sikerült.

Az az áldozat, melyet az ország a kiállít-
tásért hozott, dúsan kamatoz hazánk erkölcsi
győzelme által.

A magyar-óvári üvegház kérdéséhez nem
szólhatunk, mert nem ismerjük. De azt hisz-
szük, ha nem lett volna arra szükség, nem is
építtette volna az állam. S ha díszesen építette,
úgy indokolja azt bizonyára az, hogy ha
egyetlen gazdasági főtanodája van az ország-
nak, az legyen valóságos minta-intézet, s ha
építenie kell az államnak, építsen úgy, hogy
az tiszteletére váljék s maradandó becsü legyen.

Mi nagyobb véték állami s nemzeti szem-
pontból: az-e, hogy történik valami — ha mind-
járt nagy áldozatok árán is — az állam tekin-
télyének emelésére befelé, avagy az-e, ha nem
történik semmi, ha tétlen ülünk s nézzük, mint
kacagnak a magyar állam fölött azok, a kik
szívesen kacagnak, ha van min?

Mi nagyobb véték: az-e, hogy Széchenyi
Pál gróf áldozatok s előreláthatott támadások
árán is tesz, avagy az-e, — hogy példát em-
lítsünk — ha nemzetiségi városokban, hol az
idegen nemzetiségeknek díszes, sok helyt palota-
szerű iskolák vannak, a magyar állam büzh-
hődt levegőjű, bérháznak nem használható,
teljesen alkalmatlan s egészségtelen épületek-
ben tartja iskoláit, másutt meg tétlen nézi —
külső közegei százszoros kérése daczára —
hogy az állam iskola-épülete összedől, a tanít-
ás lehetetlen s egy magán-egyesületnek — az
Emke-nek — kell az állam segítségére menni?

Mikor ezelőtt három évvel, a költségve-
tési vita alkalmával, Tisza miniszterelnök a
szigoru takarékoság elvét hangoztatta s ez ál-
tal is kívánt hozzájárulni az államháztartás
rendezéséhez, az ellenzék hozta fel ellen-érvül,
hogy ez rossz rendszer, mert az állami életben
stagnálni nem lehet. És ez igaz. Ha lépést
akarunk tartani a nagy európai nemzetekkel,
nem szabad stagnálnunk semmi tekintetben, s
ha nem akarunk stagnálni, akkor nem lehet
elzárkózni az áldozatok elől.

Nem mondjuk, hogy kereskedelmi kor-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Cyprián.

— Eredeti novella. —

Gárdonyi Gézáttól.

(Folytatás.)

13) A mint így gondolkozik Cyprián, egyszerre csak
lódobogást hall a háta mögött.

Nyugalanság fogja el a szívét, — vár.

A lombos fák alól vágatva tűnik elő egy fehér
paripa és rajta a démon, az angyal. Biborszinű selyem
köpenye versenyt uszik hátralobogó fekete hajával;
arcza pirban ég, szemei ragyognak, ajkán már messzi-
ről hangzik a csengő kacagás.

— Utólértetek! — kiáltja, a mint közelebb ért.

— Miért jöttél utánam? — kérdi sötét, kedvet-
len arczezal Cyprián.

— Tudtam, hogy eltévesztet az utat!

— Nagyon is jó uton járok.

— De az Isten szerelméért, hiszen Buda nem
erre van!

— A hova én megyek, az erre van.

Jolán arczáról eltűnt a pir, sápadt ijedelem festé
fehérre orcáját.

— Hova még? — remegé félve.

— A Krisztus országába!

— A szent földre?

— Oda!

— És engem elhagynál?

— Odafönn találkozunk! — mondá Cyprián, a
magasra mutatva.

A nő kezébe rejté egy pillanatra arcját, aztán
fájdalmasan kiáltott fel:

— Veled megyek!

— Én gyalog utazom.

— Gyalog megyek veled!

— Nekem a nyomor lesz az utitársam.

— Nyomorogni fogok veled!

— Imádkozni fogok egész uton.

— Én meg átkozom az Istent, hogy a szivedet
elfordította tőlem!

Cyprián komoran nézett a lova nyakára. A nő
is elhallgatott egy perczre, aztán szenvedélyesen ra-
gadt meg Cyprián kezét és így kiálta:

— Cyprián! te az enyém vagy! Én nem enged-
lek eltérni a szivemtől!

Cyprián azon gondolkodott, hogy ha ez a nő
csakugyan vele tart, igazán komikus módon utazik az
Isten országába. De mit csináljon? Elküldenai nem le-
het, megszökni tőle méltóságán alól van, s mellette
imádkozni, az egekkel foglalkozni épen lehetetlen.

Egy pillantást vetett hát arra, a merre a nap
kelt, aztán megrántotta a lova száját és elindult szót-
lanul, ellenkező irányban: nyugat felé — Buda felé.

Örömtől és szerelemtől ragyogó szemekkel ha-
ladt mellette a nő.

* * *

Cypriánból egész világi lett: megtanult divat
szerint öltözködni, saion-nyelven társalogni, vivni, kár-
tyázni, inni és élvezni.

A szerelem, mely őket összekötötte, nem volt
már oly forró, oly szenvedélyes.

Legtöbbit tartózkodtak Párisban és tengeri für-
dőkön s a világ előtt úgy éltek, mint férj és feleség;
együtt laktak és Jolán megosztotta Cypriánnal a va-
gyon jövedelmét.

Cyprián neve csak Jolán ajkain hangzott, a vi-
lág a deli termetű szép urat „monsieur Capriny“-nek
nevezé. Volt olyan idő, hogy Capriny ur szívesen meg-
csipkedte neje komornájának rózsás arczeit, s viszont
el kellett néznie, hogy Madame Capriny házi barátok
körében mulatott. Azonban a hűség határait egyik
sem lépte túl.

Ezen házibarátok közül igen szerette volna Cap-
riny ur kidobni M. Volage-t, a ki mintája volt az ak-
kori párisi dandyknak. — De miként tegye? Hiszen a
mosszió oly udvarias, oly előzékeny volt iránta, hogy
beléje kötni nem lehetett. Jolán előtt pedig csak nem
áruhátta el féltékenységét.

(Folytatása következik.)

mányzatunkban nem történekegyáltalában mulasztások és hibák. Történeke bizony. Ámde ezeket Széchenyi gróf nagyobbára már örökbe kapta tárcájával, s ha nem hozhatta azokat helyre: a viszonyok, a helyzet következménye. De ha igazságosak akarunk lenni s nem régi hibákat előhívni, tekintsünk elfogulatlanul Széchenyi Pál gróf miniszterségére, vegyük beható vizsgálat alá iparunkat s kereskedelmünket és hasonlítsuk össze az azelőtti állapotokkal; akkor lehetetlen be nem ismerni azt, hogy iparunk és kereskedelmünk épen az annyit megtámadott Széchenyi minisztersége alatt igen nagy mértékben haladt s bár lassu, de egészséges fejlődés útján van.

Ezt eltagadni nem lehet s szemben azon „könnyelmű pazarlások“-kal, ez talán érdem! Szterényi József.

Országgyűlés.

Brassó, jan. 28.

Még mindig a véderő-javaslat általános tárgyalása veszi igénybe a képviselőház idejét. Szombaton napirend előtt Ország Sándor válaszott Csátár gyanúsító szavaira, önérzetesen, nyíltan, s meggyőzőve a házat a gyanúsítások koholt és alaptalan voltáról.

A javaslat ellen szölk: Petrich Ferencz, Majthényi Ádám, Szalay Imre, Szendrey Gerzson, Papp Elek és Meszlényi Lajos, kik mind csak az eddigi vita keretében mozogtak; új érvt, új szempontokat hoz a javaslat ellen, hogy az érdekelt fiatal emberek körében mozgalom indult meg, mely szerint az illetők becsület-szavukat kötik le arra, hogy a tisztí vizsgát nem tesszik le.

Meszlényi beszéde után az elnök háromnegyed 1 órakor a ház örömmilyánításai között az általános vitát bezárta, mire az ülés 5 perczre felfüggesztetett.

Szünet után Fejérváry br. honvédelmi miniszter beszélt. Előadásának megnyerő modorával, hangjával és éreinek súlyával egészen lefegyverezte a különben is mesterségesen szított indulatokat, nemcsak, de igen talpraesett, csattanós replicái által az egész ház osztatlan figyelmét kötötte le, a többség padjairól pedig gyakori zajos és viharos éljenzéseket és tapsokat provocált. A miniszter szavainak súlyát és meggyőző erejét éreznie kellett az ellenzéknek s a hatásból látszott, hogy valóban érezte is. A miniszter sorba vette a javaslat két sokat vitatott szakasza ellen felhozott fontosabb érveket s azokat, mondhatni, bravourral czáfolta, élénk tetszések között, melyek alól az ellenzék sem vonhatta ki magát.

Nagy hatást keltett a miniszter azzal, midőn utalt arra, hogy Mészáros Lázár 48 ki hadügyminiszternek a katonai tisztképző intézetből beadott javaslatainak indokolásában a német nyelv alapos tudása kívántatott, a mi most nem kívántatik az önkéntesektől s midőn emelkedett hangon mondá, „hadd szolgáljon a magyar ifjuság a seregben és foglalja el abban méltó helyét.“ Azzal meg éppen colossalis hatást ért el a miniszter, midőn Thalyt azzal apostrophálta, hogy a haza és nemzet iránti kötelmeit nem mindig teljesítette. A szélsőbalon erre tomboló vihar és szenvedély tört ki és követelték, a miniszter bizonyítsa szavait, követelték harsogó zugásokkal. Ekkor a miniszter

azzal felelt, hogy Thaly — nem nősült meg. A ház rengett a derűtségtől, mely erre támadt és a szélsőbalon a szónoki figura által felsült hazafiak indignálódva távoztak néhányan a teremből, hogy nem-sokára visszatérjenek.

Fejérváry sikerrel polemizált még több szónokkal, minek folytán Szilágyi Dezső a miniszter ellenében azt bizonyította, hogy ő (szóló) criticájának alapjául nem a miniszteri, hanem a bizottság által szövezett javaslatot használta.

Thaly Kálmán egészen fölösleges módon megmagyarázta, miért maradt maradt ő nőtlen s utal arra is, hogy hiszen Deák Ferencz is nőtlen volt s hogy a miniszternek azokat a képviselőket is kellett volna apostrophálni, a kik nősek ugyan (néhányukat megnevezve) de figyermekük nincs.

Végül Károly István gróf felelé a miniszternek, hogy felszólalásában nem népszerűség-hajhászat vezette. mert ő a népszerűsége mit sem ad, hanem követte a meggyőződés s ugallatát, mi nem zárja ki azt, hogy szóló a miniszter meggyőződését is tisztelje. Még megjegyzé azt is, hogy ő nem akart leczkét adni a miniszternek a tapintatból s katonai dolgokról nem is szölk.

Ma tartatnak a záró-beszédek, holnap pedig lesz a szavazás.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. jan. 28.

A „Pester Correspondenz“-nek jelentik Bécsből, hogy Petrovicsot, a montenegrói fejedelem unokatestvérét és meghitt miniszterét, Podvolocziskában érte utól uralkodójának azon rendelete, hogy a fejedelem leányait engedje egyedül tovább utazni Pétervárra, ő maga pedig induljon vissza haza.

A német birodalmi gyűlés jan. 26-iki ülésének napirendjét a Kelet-Afrikába vonatkozó előterjesztés képezte. Bismarck Herbert gróf államminiszter bejelenté, hogy bővebb felvilágosításokat Wissmann fog nyújtani, kifejti azután, hogy a missionariusok meggyilkolása a viszonyokat még élesebbé tette. A tengerészet egyedül nem képes a kitűzött czélt elérni; erre gyaratati csapatok közreműködése is szükséges. Wissmann személyében kipróbált erő fog birodalmi biztossá kineveztetni. Erre Wissmann emelt szölk. Beszéde közben Bismarck herczeg, a birodalmi kanczellár, lépett a terembe. Wissmann szövetségi biztos kifejti, hogy a rabszolgakereskedés meggátlására nézve a legfontosabb pont a keleti tengerpart, ugyszintén a fegyver és lőszér bevitelének eltiltása. A tergerpartot vissza kell hódítani; szép szóval semmire sem lehet menni. Ő a tervet már kidolgozta. A felkelésnek lehetőleg mielőbbi leveretése után a fegyver beviteli tilalmat kell szabályozni és ellenőrizni. Szöló ezután fejtegeté a partvidéki államok nagy jövedelmi képességét. Angliában ezt nagyon jól tudják. A mi a rossz egészségi viszonyokat illeti, ezen majd a praxis fog segíteni. Szölónak szilárd meggyőződése, hogy Németország rágalmazása meghozza kamatait. A mostani fölkelés már rég várható volt s azt nem a németek idézik elő, csak sietették. (Élénk tetszés. Bismarck herczeg, birodalmi kanczellár barátságosan megrázza Wissmann kezét.)

A német császár születésnapja alkalmából f. hó 26-án a bécsi Hofburg márványtermében diszebed volt,

melyen ő felsége, Rudolf trónörökös, Reuss herczeg német nagykövet a német nagykövetség összes tagjaival, Hohenlohe herczeg főudvarmester, Kálnoky, Kállay és Taaffe miniszterek, Sterneck br. tengerészeti parancsnok és a legfőbb udvari méltóságok vettek részt. Az ebéd alatt ő felsége a német császár egészségére üritette poharát.

Wolseley tábornok Birminghamban tartott beszédeben a britt hadsereg és flotta gyors megerősítésének szükséges voltát hangsúlyozta, mert szerinte, egy hatalmas európai romboló háboru van készülöben. Az általános védkötelezettség behozatala Angliában is elkerülhetlen.

A román képviselőház f. hó 26-iki ülésén Catargi elnök és Blaremborg alelnök leköszöntek e tisztségükről a képviselőháznak a szabadkikötökre vonatkozó tegnapi határozata következtében. A képviselőház kétszer is visszautasította lemondásukat, de minthogy Catargi s Blaremborg megmaradtak elhatározásuk mellett, a ház új elnökséget választ.

A romániai liberális-konzervatív páriban a szakadás, melyet értesült körökben előre láttak, tényleg, hogy ha nem is alakilag, bekövetkezett. A párt egy része ezután szorosabban csatlakozik majd a junimistákhoz, úgy, hogy a Rosetti-Carp-kormányának kamarában igen jelentékeny, majdnem homogen többségre számíthat, míg a liberális-konzervatív pártnak Lascar Catargiu vezérlete alatt álló szárnya fogja a parlamentben a tulajdonképeni ellenzékét képezni. Ezen szakadás minden mérsékelt politikai körben kellemes hatást tett, mert ez által elvonatott az alap attól, hogy Catargiu hívei a bel- és külpolitikát befolyásolhassák. A bukaresti „Telegrafus“ jelenti, hogy a kormány Goluchowski osztrák-magyar követ visszatérte után erélyesen hozzáállt az Ausztria-Magyarországgal tervbe vett kereskedelmi szerződés tárgyalásához. — A szerződési tárgyalások alapjául Stirbey herczeg belügyminiszter elvei szolgálnak.

A szerb radikálisok táborában az utóbbi idő alatt a véemények megváltoztak a Christies-kabinet kormányon maradása tekintetében. Míg a radikálisok pártvezérei, eddig legalább, bizonyos opportunítási szempontból legalább az ideiglenes választási rendtartás megalkotásáig, czélszerűnek tartották, hogy a kormány állása ne bolygattassék meg: addig az „Odjek“, a radikálisok pártorgánuma, — most megtámadja a „Pol. Correspondenz“-et ama leveleért, a mely e tényt konstata. A lap azt hangsúlyozza, hogy a radikálisok ellenzik, hogy a Christies kabinet tovább vezesse az ügyeket s több jel vall arra, hogy maga a kormány is mielőbb véget óhajt vetni a jelenlegi átmeneti állapotoknak.

Egyletek s intézetek.

A brassói magyar dalárda közgyűlése.

— 1889. jan. 27.

A „Brassói magyar dalárda“ ma tartotta tisztújító közgyűlését. A részvét nem valami nagyon élénk volt, mert mindössze 28 működő s 5—6 pártoló tag jelent meg, de azért a gyűlés elég szép volt.

Killyéni Endre elnök rövid beszéddel megnyitván az ülést, felolvastatott a mult közgyűlés jegyzőkönyve. Majd Józsa Mihály titkár olvasta fel az általa, nagy

A nők a hitben és szerelemben.

— Szterényi József felolvasása a prot. nőegylet fillérestélyén. — (Folytatás.)

Valóban szeretni csak nő tud. A férfi hivatása ezer változatosságai közepette végre csak feled. Ámde a nő, ha igazán szeretett, nem feled soha; ha szeretett s elveszté szerelme tárgyát, inkább lemond örökre a boldogságról, inkább elsenyved, s csak a halálnak jegyzi el magát. Oh, mily borzasztók lehetnek egy szerelmes nő szenvedései! Nem tudom, vajjon Feia, a szerelem istennője, boldogtalan volt-e szerelmében. Csak annyit tudok, hogy ő is keservesen sirt egyszer s a mint könyei lehullottak, azonnal borostyánkő lett azokból.

A későbbi kereszténység felszedte ezeket a könyeket s eszközül használta fel a legszentebbhez: az imához! olvasót csinált a borostyánkőből, minek napjainkban is használtatik. Ime, t. hölgyeim, egy szerelmes nő könyei felszállanak az egek urához!

Nézzünk végig a női nevek hosszú listáján, s azt látjuk, hogy alig van egy-egy női név, mely ne valami szépet, jót s nemeset jelentene.

Fortuna szerencsét jelent.

Oh, hány hajadon s hány ifju foháskodik napjában százszor is Fortuna istenasszonyhoz! Mert tudnunk kell, hogy Fortuna az, a ki a hajadont főkötő alá hozza s beavatja a háziasszony titkaiba s viszont Fortuna az, a ki bajszot növeszt az ifjunak. Már pedig

hol van leány, kinek vágyai netovábbját ne a főkötő s hol ifju, kinek ne a bajusz képezne?

Hedvig a szerencsét, győztest jelenti.

Hallgassák meg csak kérem, mikor férj s nő perel, hogy ki a győztes? Rendesen bizony a nő, ha nem is Hedvig a neve s a szegény férfinak nem marad más hátra, mint hosszú orral a — kaszinóba menni

Victoria egyenlő győzelemmel. A legjobb lelkesítő csakugyan a nő; a hol nő van, ott a győzelem el nem maradhat. Sokan úgy magyarázzák ezt, hogy a nők iránt gyengéd, figyelmes az ember. Nem úgy van, ez csak a gyengeség palástolása. A győzelem a nő lényében, a nő hatalmában van.

Iréne, leszármaztatva az eredeti Iréne-ből, a béke istennője; Concordia az egyetértésé. (Azért mondják a nők, ha rossz élet van a házastársak közt, hogy annak mindég a férj az oka, mert hisz a nőnek veleszületett természete a szelidség, békeszeretet, a ki inkább tűr, semmint perpatvart okozzon.

Csak azok a rossz férfiak fogják reá a nőkre, hogy összeférhetlenek.

Pedig nincs igazuk, mert a nő csakugyan a természet által szelidnek lett teremtvé, mit az is bizonyít, hogy a régiek a bárányt választották a nő jelképezésül s Szent-Anna tényleg bárány alakban ábrázoltatik.

Ott van Amália, mely azt jelenti, hogy kedves, szívélyes; Anna, héber név, a mi azt jelenti, hogy

bajos, kellemes és jóságos; Eszther, a mit ma csak Esztimek neveznek, perzsául annyi, mint csillag s boldogság s hogy azon neveket is említsem, melyeket legelőbb kellett volna felhoznom, mert hisz mai kedves estélyünk szerzői viselik, kedves háziasszonyaink, — a mit azonban azért nem tettem, mert tartok a német közmondással, hogy „Zucker bleibt am Grunde“, — Bertha a ragyogót és tündöklőt, Ida a szendét és kitűnőt jelenti; az összes nők pedig egy teljes szépet, a honnan származtatják is ezt a közös női jelzőt: szép nem.

Igaz, hogy ezzel szemben ott vannak a háriák és furiák is, a kik szintén nők. Bizony nem valami kellemes ellentét, szemben egy kedves, szép nővel, látni azokat a kigyóhaju nőket, kik vad szenvedéllyel üldözik a bűnt. Csakhogy a furiák nem abszolút rosszak ám s a ki ezekkel akar a nők ellen bizonyítani, rossz fegyvert választ magának, mert ha igaz is az, hogy ezek valami borzasztók, úgy végcéljukban mégis jótékonyak, mert sújtják a bűnt s ezzel használnak az emberiségnek.

Ki ne emlékeznék Schiller remek költeményére „Die Kraniche des Ibykus“, a hol gyilkos kéz által esik el a dalnok s a versenytéren megjelennek a Furiák, véres boszut esküdve, hogy bárhova menekült volna is a gyilkos, ők előkerítik. A rendőrség hasznos intézmény, a furiák pedig kitűnő rendőrség számba mennek.

(Folytatása következik.)

gonddal és egyszerűséggel irt titkári jelentést, melyet a közgyűlés zajos helyeslések közt örvendetes tudomásul vett, titkárnak jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavazva buzgó tevékenységéért.

A pénztári jelentést Mally Nándor terjesztette elő; ebből azon örvendetes tény emeljük ki, hogy a dalárda a lefolyt évben 233 frt 53 kr fölösleggel zárta le számadásait, tehát rendezett viszonyok közt van. E jelentés örvendetes tudomásul vételén, a pénztárosnak a felmentvény jegyzőkönyvi köszönet kapcsán megadatott.

Ezt követte két működő tag kitüntetése egy-egy kis arany-lanttal: Benkő Áron és Frank Lipót, kik tíz évig folyton működtek e szép hivatásu egyetben.

A karnagy tiszteletdíja 150 frtban állapítatván meg, karnagygyá közfelkiáltással Frank Lipót, eddigi fáradhatlan karnagy választott.

Az indítványok során Sztéryni József javaslatot tesz az iránt, hogy a pártoló tagok szavazási joggal birjanak, választók legyenek, de tekintettel az egyet szervezetére, mely csak működő tagok által vezethető, választhatók ne legyenek. Ez indítványt dr. Hoffmann Frigyes azzal toldván meg, hogy a választmány egy harmada a pártoló tagok sorából választassék, Mally Nándor és Józsa Mihály hozzászólása után a gyűlés az indítványt tanulmányozás és jelentéstétel végett az új választmányhoz utasította.

Miután Kürthy János indítványára a lelépő tisztikarnak és választmánynak az ügyek gondos intézéseért jegyzőkönyvi köszönet mondatott, a tisztujítás következett, melynek eredménye következő: elnök Killyéni Endre, alelnök Józsa Mihály, titkár Haydn Hugó, pénztáros Mally Nándor, ellenőr Raidl Sándor, hangjegytáros Nagy Ferencz, gazda Vitéz Károly és jegyző Bíró Sándor.

Választmányi tagok: Binder Jenő, Bournáz Ernő, Breitmayer Adolf, Farkas Gerő, Fejér István, Kelemen András, Moringer Károly és Spaller József.

Killyéni Endre elnök megköszönvén maga és társai nevében az újabb megtiszteltetést, a gyűlés a dalárda jellegének elénekülésével véget ért.

Tanúgy.

Meghívás. »A kis-küküllő vármegyei tanítótestület« dicsősésmártoni járásköre f. évi február 9-én d. e. 9 órakor Szőkefalván az ev. ref. iskola helyiségében rendes gyűlést tart, melyre a tagok és érdeklődők tisztelettel meghívataknak.

Tárgysorozat:

- 1) Elnöki megnyitóbeszéd.
- 2) Gyakorlati tanítás Orbán József ref. pap-tanító által.
- 3) Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.
- 4) Értekezés Nyárádi Dénes állami iskolai tanító által.
- 5) »A vár és a kunyhó« br. Eötvös Józseftől, szavalja Gyöngyössi Istvánné állami polg. iskolai tanítónő.
- 6) Szabad előadást tart vámosgálfalvi ref. tanító Muzsnai József.
- 7) Elnöki záróbeszéd.

Dicső-Szentmárton, 1889. jan. 26-án.

Gyöngyössi István,
elnök.

Szabó István,
jegyző.

Helyi és vidéki hírek.

Fillérestély. A protestáns nőegylet fillérestélye holnap este 8 órakor lesz az »Európa« nagy termében, melyen alkalma lesz a t. közönségnek egyrészt Verzar Jován k. a. szép énekében, másrészt, Grigorovics Olga k. a. gyönyörű, művészi hegedű-játékában gyönyörködni s végül az »Eleven Hirlap«-ot is egyetlen piczulaért meghallgatni. Az estélyt ismételtén ajánljuk t. közönségünk pártfogásába.

Március 15. Az állandó március 15-iki bizottság t. tagjai ezennel tisztelettel felkéretnek, méltóztassanak szerdán, január hó 30-án, este 6 órakor a magyar kaszinó könyvtárhelyiségében tartandó ülésre megjelenni. Tárjak: 1) Az idei márc. 15-iki ünnepély rendezése. 2) Néhány megürült tagsági hely betöltése.

A tanári kör felolvasása. Vasárnap d. u. 5 órakor volt a második felolvasás, illetőleg előadás, melyet Rombauer Emil főreáliskolai igazgató tartott, tárgyául választván a szénsavat és annak szerepét az életben és háztartásban. Az előadás valóban érdekes volt, sőt helyenként vonzó is, lekötve a hallgatóság figyelmét. Emelték érdekességét a jól sikerült kísérletek, úgy hogy ezen előadás valóban a legsikerültebbek egyikének mondható. Közönség most még kevesebb volt, mint multkor, holott a multkori, felette érdekes felolvasás után megkétszereződni kellett volna a közönségnek, mely — a tanuló-ifjúság leszámításával — a kör tagjaival együtt 76 személyből állott. Ez pedig Brassóban nem sok!

Rendkívül sok kérdezősködés érkezik hozzánk a február 1-én, pénteken, este a Nr. 1. termében tartandó vasuti Emke-bál tárgyában. E kérdezősködések után ítélve, ezen tánczvigalmon társadalmunk tulnyomó része részt fog venni, sőt az Emke választmánya hivatalosan is. — Beléptijegyek kaphatók a városi menetjegy irodában és Folyovics J. M. üzletében. Ismételjük, e tánczvigalom egyike lesz az idény legsikerültebbjeinek.

E. M. K. E. A beérkezett s bizottságilag felbontott perselyek tartalma a persely-számok sorrendjében következő volt: Kászony Istvánné 3.65 frt, ifj. Borosnyai Dánielné 4.24 frt, Bányay Mariska 1.11 frt, Folyovics Miklósné 3.65 frt, Czinner Janka 3.89 frt, Plása Dávidné 3.42 frt, Dajbukátné Verzar Mari 2.74 frt, Veszprémi Józsefné 3.24 frt, Platsko Anna 3.98 frt, Csorba Samuné 3.66 frt, Papp Ferenczné 3.66 frt, Femminger Henrikné 4.23 frt, Temesváry Józsefné 2.40 frt, Lázár Geróné 4.91 frt, Hönig Arnoldné 3.65 frt, Roth Józsefné 3.42 frt (Folytatjuk.)

Uj szász pap. A volkányi ág. ev. egyházközség egyhangulag Reichart János tanárt választotta lelkészszé.

Dalegylet. A brassói »Férfidalegylet« mult szombaton rendezte a Nr. 1. nagytermében szép számú közönség jelenlétében Brandner H. és Frank L. karnagyok vezetés alatt farsangi dalestélyét. Az estély tánczezel lévén összekötve, a rendezők igen helyesen csak hat, de élvezetes számot vettek fel a műsorba. Hallottunk két férfikart: Az egyiket Engelsbergertől, a másodikat Rheinbergertől. Mindkettő megtette hatását, különösen az utóbbiban a mély hangok által unisono énekelt refrain. Mellékesen akarjuk csak megemlíteni, mintha a bassusok helyenként a tenor rovására léptek volna előtérbe. A két kar az említett apro dinamikus fogyatékosságtól eltekintve, úgy énekeltek, mint ma Brassóban csak a »Dalegylet« énekelheti. E karokat Frank L. karnagy dirigálta. A zenekar három, általa már előadott darabot játszott; mindahárom azonban tartalmasságánál, igazi zenei jellegénél fogva többször is élvezettel meghallgatható. Cherubini szellemes nyitánya (Az Abencerragok) Reinecke mélyen költőies előjátéka (Manfred királyhoz) és a nagynevű séd zeneszerzőnek lyrikus jellegű »Frühlingsbotschaft« című, zene- és énekkarra irt szerzeménye feltétlen dicsőretet érdemlő árnyalással és precíz összjátékkal csak dicsőretére válnak a vezénylő Brandner A. karnagy és vagy 50 közreműködőből álló zenekarnak. Teljesség kedvéért fel kell még említenünk a Hintz ur által izléssel és biztosan énekelte nagy áriát Haydn »Az évszakok« című oratoriumából. A hat szám előadása alig vett egy óránál több időt igénybe.

Trefás dal- és tánczesfély. A brassói római katolikus egyházi énekkar f. 1889. évi február hó 2-án szombaton a »Nr. 1« nagytermében Jaschik Gyula karnagy ur vezetésé alatt az egyházi énekpróbáknál használandó, megszerzett Harmonium javára, zártkörű trefás dal-, zene- és tánczesfélyt rendez következő műsorral: 1) a. »Magyar népdalok«, b. Kücken F.: »A vadász«, c. Kerner J.: »Szép az élet« (közkívánatra), éneklk a karnövendékek. — 2) Jaschik Gy.: »Farsangi öröm«, trefás polka női karra, castagnette, dob, triangulum és zongora kísérettel, énekelve jelműzes nők kara által. — 3) Huber K.: »Magyar ábránd«, hegedűsola, előadja dr. Vajnáne u. a. — 4) a. Uhland: »Des Sängers Fluch«, b. Friese: »Gute Nacht«, szavalja a kis Kraus Miczi. — 5) Lányi G.: »Magyar népdal« éneklk Rosenkranz Mariska k. a. — 6) Kipper H.: »A szerelem története«, trefás kettős dal, éneklk Langer Dora k. a. és Bíró S. ur. — 7) Haydn J.: Symphonia, zongorára, harmonium 7 hegedű, gordonka, 8 trombita, kis-dob, kukuk, fülemile, fűrj, triangulum és csergetyű kísérettel. — 8) Schubert F.: a. »A kíváncsi«, b. »A képmás«, Bariton-Solo, éneklk Binder J. ur. — 9) Strauss J.: »A cigánynő dala«, a »Czigány báró« operából, éneklk Bányai Mariska k. a. — 10) Abt F.: a. »A vizi rózsza« vegyeskar. Alan T.: b. »A dal dicsőítése«, mazur polka, szövege Baráczy Sándortól vegyeskarral irta Jaschik Gyula. — 11) Kraus A.: »Az élet virága« Gavotte, a cs. kir. katonazene-kar által. — A műsorozat számai rövidek s kevés szünetelés mellett fognak előadatni, hogy a tánczra vágyó ifjúság minél többet áldozhasson Terpsichorenak.

Rendőri hírek. Több oldalról nyilvánított óhaj következtében a városkapitányság intézkedett, hogy a városi állatorvos naponként d. e. 9—10 óráig hivatalos órát tart a kapitányságnál. — Tegnap két helynélküli, csavargó cseléd toloncozotatott illetőségi helyére.

Az ifjúság tüntetése. Az ifjúság országos gyűlése vasárnap példás rendben folyt le a fővárosi Vigadóban. Mintegy 5000 tanuló volt jelen, számos vidéki. — A gyűlés egyhangulag elfogadta a budapesti egyetemi ifjúság által előterjesztett javaslatot.

Műkedvelői előadás Bukarestben. A Bukaresti magyar dal és műkedvelők idei január 22-én (6-stylus) a bukaresti magyar társulat termében műkedvelői színi előadást rendez, mely alkalommal színre kerül: »Kósza Jutka«. Az előadás után tánczvigalom lesz. Csak rajta, bukaresti testvérek!

Slavici öröme. Slavici Jánost Vácson, neve napján apai örömek érvén, leánya keresztelése alkalmából két heti szabadság-időt élvez Szebenben családjá körében.

A »Tribuna« hazafisága. Valaki vitatta, hogy a »Tribuna« derék magyar érzelmű lap s ezt azzal bizonyította be, hogy a névmagyarosításokat minden számában pontosan közli. »Helyes« vágta vissza a másik »egyéb jó úgy sincs benne.«

Közigazdaság.

Egy praktikus találmány.

A minap, lapunk január 15-iki számában említettük volt, hogy Birlhelmer Péter helybeli lakatosmester a magyar kaszinó közgyűlése alkalmával egy kis kiállítást rendezett az ő szabadalmazott ajtó- és ablakvasalásairól.

Miután városunk egyik legujabb s mondhatni, példaszerűen épített diszes házában: a nagy-utczai Fleischer és társa urak kétemeletes bérházában a nevezett műlakatos szabadalm. záró-szerkezetei gyakorlati s nagyobb mérvű alkalmazást nyertek, — közéletünk egyik szakavatott tagja Birlhelmer ur műveit legközelebb a helyszínen alapos vizsgálat alá vette. Nem lesz tehát érdektelen az épített városi közönségünk tájékoztatásul közölnünk, hogy szakértőnk közlése szerint, a készülék nagyon figyelemre méltó, mert a szerkezet egyszerűsége dacára, oly biztosan és könnyen kezelhető, hogy e tekintetben minden egyéb s különösen a régibb divatu vasalásokat felülmulja.

Főelőnye például az ablakra való záró-készüléknek az, hogy egy a szárnyak közepén (tehát ott, ahol rendesen egy gomb szokott lenni) alkalmazott fordító (Olive) segélyével mind a két szárny egyszerre kinyitható vagy becsukható, de utóbbi még a fordító igénybe vétele nélkül is megtörténhetik, — ha t. i. a szárnyakat egyszerűen helyükre szorítjuk. Ez különösen megvetemedett vagy kajsza ablakokra nézve is igen előnyös, a mennyeiben a régi fajta reteszekkel ilyen elrontott ablakokat alig lehetett becsukni.

A kapuknál és a kétszárnyu, vagy u. n. szalon-ajtóknál, a melyeknél a szokásos alsó és felső tolóreteszek helyett a szabadalmazott készülék szintén alkalmazható, ennek kiváló előnye hasonlólág bebizonyult, mert az azzal ellátott ajtószárnyak egyszerű betolás által becsukodnak, vagyis a készülék által mozgatott reteszek önmaguktól helyre tolódnak; az ajtó kinyitása pedig a fogantyú egyszerű félrefordítása által történhetik.

A készülék természetesen az ajtónál a kulcsoszárt nem pótolja, mert ennek mindamellett meg kell lenni, de oly elmésen van a két szárnyu ajtóknál a zárral összeköttetésbe hozva, hogy a kulcs ráfordítása, vagyis az ajtó bezárása után a készülék reteszei és fordítója is elzáródnék; úgy hogy bezárt ajtókat erőszakos nyomással kinyitni nem lehet. Leginkább szembevetendő a Birlhelmer-féle készülék ügyes és praktikus volta Fleischer házában kapujánál.

A jelzett okokból kiváló előnyösséggel bírhat a készülék nyilvános helyiségek ajtóinál, mint például: iskolák-, templomok-, színházaknál s mulató helyeknél, hol az ajtók gyors és könnyű nyitása — különösen veszély alkalmával — felette kívánatos.

Hátránya az ismertetett készüléknek alig lehet, s legfeljebb a gyakori használat által szenvedhet, minek egyebiránt bármely más gyártmány is alá van vetve. Végre, a mi az árat illeti, a feltaláló mester állítása szerint, az ily záró-készülék egy-egy külső-belső, tehát kettős ablaknál csak 1 frittal, egy két szárnyu ajtónál pedig 2 frittal lenne drágább, mint az eddigelé szokásos vasalások.

Táviratok.

Páris, jan. 28. este. (A »Brassó« eredeti távirata.) Boulanger 244.070 szavazattal megválasztott. Kormánykörökben nagy a megdöbbenés és aggodalom. Az utcákon tüntetések vannak Boulanger mellett.

Budapest, jan. 29. (A »Brassó« eredeti távirata.) Horváth Gyula és Miklós Gyula a szabadelvű pártból kiléptek. A képviselőház idejét a zárbeszéd foglalták el. Münnich előadó az ellenzéknek a 14-ik és 25-ik paragrafusokra vonatkozó érveivel sikerrel polemizált, elfogadásra ajánlva a javaslatot. Apponyi azt fejtegette, hogy a 14-ik szakasz alkotmányjogi sérelem; nem elégzik meg a miniszterelnök jegyzőkönyvi nyilatkozatával, mely ha köti is a jelenlegi uralkodót, nem köti utódát, mert jegyzőkönyvi nyilatkozat nem képez alkotmányjogi biztosítékot; fejtegette a nyelvkérdést s biztosítékot kíván a magyarul való vizsgálhatásra. Szünet után Tisza felelt, czáfolva az ellenzék állításait; beszéde alatt nagy zaj s lármá keletkezett azon hirre, hogy a karzaton detektívek vannak. Az ellenzék azt kiabálta: ki a detektívekkel! Elnök kijelenté, hogy detektívek tudtán kívül jutottak da, de intéz kedett eltávolításukról. Tisza folytatva beszédét, kijelenté, hogy sem alkotmányesonkítás nincs, sem nyelvsértés, s elfogadásra ajánlja a javaslatot, (éljenzés jobbról). Az ülés rendkívül izgatottan folyt le; ma lesz a szavazás.

Róma, jan. 29. (A »Brassó« eredeti távirata.) A parlamentet megnyitó trónbeszéd kijelenti, hogy Olaszország egész működése a béke fenntartására irányul.

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Sztéryni József.

Ad 10592.—1888. telekkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Sander Andrásné végrehajtónak özv. Barcsa Mártonné s társai végreh. szenv. elleni 115 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Krizba község határában fekvő, a krizbai 1194. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt, 2871, 3727, 5328, 5381. helyrajzi szám, továbbá a krizbai 34. sz. tljkvben A + a. foglalt 102, 103, 104. hr.-sz., — alatt 863. sz. tljkvben A + alatt foglalt 2780, 3275, 4951, 5115, 1599, hr.-sz. a. 864. sz. tljkvben A + alatt foglalt 2068, 3519, 4590, 4844. hr. szám s végül a 865. sz. tljkvben A + alatt foglalt 1578, 1893, 3964, 4208. és 5524. hr. szám és pedig: a 102, 103, 104. hr.-sz. fekvőre 160 frt, a 2871. „ „ 28 „ a 3727. „ „ 104 „ az 5381. „ „ 17 „ a 2780. „ „ 18 „ a 3276. „ „ 20 „ a 4951. „ „ 7 „ az 5115. „ „ 4 „ az 1599. „ „ 5 „ az 1578. „ „ 29 „ az 1893. „ „ 17 „ a 3964. „ „ 47 „ a 4208. „ „ 55 „ az 5524. „ „ 10 „ a 2068. „ „ 72 „ a 3519. „ „ 20 „ a 4590. „ „ 6 „ és a 4844. „ „ 5 „

összesen 624 frt.

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Krizba község irodájában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. december hó 12-én.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Kovács Károly,
(62) 1 1 egyes bíró.

Szám 340.—1889.

Arverési hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegye köhalmi járásához tartozó Pálos község tulajdonát képező és a kaczai vasuti állomás közelében lévő 25 hold 1380 nsz.-öles erdőterületen lévő s műszaki célokra használható 1720 szál tölgyfa eladására az árverés Pálos község házánál folyó évi február hó 10-én délelőtti 10 órára tűzetik ki. Az eladó fak becsértéke 6375 frt 63 kr.

Arverezni szándékozók felhivatnak, hogy írásbeli zárt ajánlatukat 10% bánatpénzzel ellátva, folyó évi február 10-én délelőtti 9 óráig Pálos község előjáróságához multhatlanul adják be.

A vételár befizetésére és a kihasználásra vonatkozó részletes feltételek Pálos község házánál azelőtt is megtekinthetők.
Kőhalom, 1889. január hó 25.

A járási főszolgabíró:
Balthes.
(63) 1—3

Ad 4199/1888. szám telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Benedek Gyula végrehajtónak Mande al Niculaj végrehajtást szenvedő elleni 45 frt 50 kr. tőkekövetelés és járulékaik ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Alsó-Porumbákban fekvő, az alsó-porumbák 207. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt

437.	hr.-sz. ingatlanra	18 frt,
443, 444.	„ „	224 „
1406.	„ „	27 „
1504.	„ „	30 „
1627.	„ „	8 „
1847.	„ „	27 „
2377/1.	„ „	18 „
2422.	„ „	15 „
3196.	„ „	5 „
3240.	„ „	14 „
3294.	„ „	5 „
3952.	„ „	24 „
4324.	„ „	22 „
4567.	„ „	54 „
4561, 4562.	„ „	82 „
4747.	„ „	15 „
4755.	„ „	12 „
4779, 4780.	„ „	8 „
4881.	„ „	7 „
4928.	„ „	12 „
4943.	„ „	14 „
4984.	„ „	12 „
4995, 4998.)	„ „	74 „
4999/1.)	„ „	11 „
5065.	„ „	19 „
5064.	„ „	2 frt.
4997/1.	„ „	2 frt.

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 28-ik napján délelőtti 11 órakor Alsó-Porumbák község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adadni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. február hó 2-án.

A kir. járásbíró mint telekkvi hatóság.
Nagy Lázár,
(59) 1—1 kir. aljárásbíró.

Egy zongora

használt, de kitűnő, jó karban, eladó. Venni szándékozók sziveskedjenek Bolonya 212. sz. a. (emelet) fordulni.

(59) 2—2

Nagy butor-eladás!

Eladó

több mint 20 garnitura bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemű és alaku töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen diófa hálószoberendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemű asztalok, renaissance s goth székek, valamint mindennemű asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lószőr-matracok stb. a legolcsóbb áron

Papp Ferencz,
butorraktárban
Brassó, nagy-utoza 494.

Nagy butor-eladás.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem - Brassó, ALEXI könyvnyomdája - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag raktárát kész

gyermek-, nő- s férficipőkben,

valamint minden le szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb cipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekeznek a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

PSEPHOFER J.

(11) 4 12

gyógyszertára Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok,

ezelőtt „egyetemes labdacok“, mely nevet tegség létezik, melyben ezen labdacok csodálatos hatásukat nem mutatták volna ki. A leggyógyulás éretett el.

Egy doboz 15 labdacossal 21 kr., 6 dobozt tartalmazó tekercs 1 frt 5 kr.; bérmentetlen utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentve 1 tekercs labdac 1 frt 25 kr., — 2 tekercs 2 frt 30 kr., — 3 tekercs 3 frt 35 kr., — 4 tekercs 4 frt 40 kr., — 5 tekercs 5 frt 20 kr., — 10 tekercs 9 frt 20 kr. (Egy csomagnál kevesebb nem küldetik.)

Valódiak csak azon pilulák, melyek utalványra „J. Psephofer“ névjegygyel van ellátva, s melyeknél minden dobozon ugyane névjegy vörös színben olvasható.

Számtalan irat érkezik, melyekben a fogyasztók a legkülönbözőbb betegségekből való felgyógyulásukért köszönetet mondanak. Mindenki, ki egyszer kísérletet tett e szerrel, azokat tovább ajánlja.

A sok közül álljon itt egy néhány:

Schlierebach, 1888. febr. 17.

Tisztelt ur! Aláírott kéri, sziveskedjék ismét küldeni 4 tekercsrel az ön valóban igen hasznos és kitűnő vértisztító labdacsaiból. Mély tisztelettel

Neureiter Ignác, gyak. orvos.

Gotschdorf, 1886. okt. 8.

Kérem, sziveskedjék nekem az ön általános vértisztító piluláiból egy hat dobozt tartalmazó tekercset küldeni. Csak az ön csodálatos piluláinak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem 5 éven át kínozta — megszabadultam. De nálam e pilulák ezennél többé kifogni nem fognak, s ezennél önnek legforróbb köszönetet mondok. Legmélyebb tisztelettel (Osztrák-Szilézia, Kohlbach mellett, Gotschdorf)

Zwickl Anna.

Bécs-Ujhely, 1887. decz. 9.

Tekintetes ur! Legforróbb hálát mondok önnek 60 éves nagynéném nevében; öt évig nyomorgott ő ault gyomor-katharrusban és vízkórban. Az élet már csak kín volt neki s halál martalékának hitte magát. Véletlenül kezébe jutott egy doboz az ön kitűnő piluláiból, s azoknak hosszabb időn át való használata után ki volt gyógyulva.

Mély tisztelettel Weinztel J.

Mitterinzersdorf, 1886. jan. 10.

Igen tisztelt ur! Sziveskedjék nekem posta fordultával az ön kitűnő vértisztító piluláiból

Fagy-balzsam, Psephofer J.-tól, évek óta a legbiztosabb szernek van elismerve mindennemű fagybajok és idült sebek stb. ellen. Egy tégely ára 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny levelű útifű-nevű, általánosan ismeretes kitűnő házi-szer a hurut, rekedtség és görcsös köhögés stb. ellen. Egy palack ára 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, legjobb szerves és csúszos bajokban, tagszakadás, hátgerinczbaj, ischias, migraine, ideges fogás fejfájás, fülzakgatás ellen. 1 frt 20 kr.

Lábizzadás elleni por, eltávolítja a lábizzadást, minden kellemetlen szagot. Jókarban tartja a lábbelit és ártalmatlan szernek bizonyult. 1 doboz 50 kr., bérmentve 75 kr.

Élet-essencia, „Prágai cseppek“ megromlás és mindennemű altesti bajok ellen, kitűnő házi-szer. Egy üvegcse 22 kr.

Golyva-balzsam, Biztos szer a golyva és másféle nyakdaganatok ellen. — Egy üvegcse ára 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Mindezen készítményeken kívül, mindenféle bel- és külföldi gyógykülönlegességek találhatók, a melyek Ausztria-Magyarország hírlapjaiban közöltetnek, és az esetleg raktáron nem levők kívánatra azonnal, pontosan és olcsón beszerezhetnek.

A pénz előleges beküldésével a postaköltség kevesebbe kerül, mint utánvétellel. Postai megrendelések a leggyorsabban teljesítetnek, a pénz előleges beküldése ellenében, vagy pedig nagyobb megrendelések utánvétellel mellett is.

A fenn jelzett különlegességek legtöbbje kapható Budapesten is Török József ur gyógyszer-tárában, Király-utoza 12. sz. a.

Fiaker-por, hurut, rekedtség, köhögés stb. ellen. Egy dobozzal 35 kr., — bérmentes küldéssel 60 kr.

Tannochinin-pomádé, Psephofer J.-tól, évek óta orvosok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismerve. Egy csinosan kiállított nagy szelencze ára 2 frt.

Egyetemes tapasz, Steudel tanártól, ütés, és szurási sebekre s mindenféle mérges daganatokra, idült és időnként megújuló lábsebekre, pokolvarra gyuladással, fájdalmas daganatokra, gyuladással emlékre, elfagyott és köszvényes tagokra s hasonló bajoknál ajánlatos. Egy tégely 50 kr., bérmentve 75 kr.

Szemviz, dr. Romershausentól a látókészítésére, pesség megtartására és erősítésére. Egy üveg 2 frt 50 kr., fél üveg 1.50

Angol csodabalzsam, egy üveggel 12 kr., tizenkét üveggel 1 forint 20 kr.

Egyetemes tisztító-só, Bullrich A. W.-tól. Kitűnő házi-szer a megzavart emésztés minden következményei, ugymint fejfájás, szédülés, gyomorgörcs és gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Jelentés az E. M. K. E. nagyküllőmegyei választmányának 1888. évi működéséről.

Előterjesztetett az 1889. január 26-án tartott megyei választmányi közgyűlésen.

Tekintetes Választmány!

Választmányunknak a lefolyt évben kifejtett munkálkodásáról van szerencsém a következőkben jelentést tenni.

Működésünknek főbb ágait a tag és pénzügyítés; az ig. választmány által nagylelkűen megszavazott segélyezések felhasználása és értékesítése; a kijelölt kulturvonalak mentén felmerült teendők foganatosítása; a rendes administratív teendők elintézése s a fiókkörök működésének ellenőrzése és irányítása képezte.

Tagjaink száma az egész megye területén volt összesen 479; ezek közül egy örökös, 16 alapító, 428 rendes és 34 pártoló tag, kik a következőkép oszlanak meg az 5 fiókkör közt:

A segesvári körben van 10 alapító, 131 rendes és 11 pártoló tag. Összesen 152.

A medgyesi fiókkörben 1 örökös, 3 alapító, 143 rendes és 1 pártoló tag. Összesen 148.

A kis-kapusi körben 3 alapító, 82 rendes, 5 pártoló tag. Összesen 90.

A kőhalmai körben 52 rendes, és 17 pártoló tag. Összesen 80.

A bürkösi körben 20 rendes tag.

1887-ben a tagok száma volt 374 s így az 1888-ik egyleti évben 105-el szaporodott tagjaink száma.

Tagjainknak ezen nagymérvű szaporodását egyrészt az igaagató választmánynak azon igen helyes intézkedése idézte elő, hogy a m. kir. államvasutak kötelekében levő tagokat, kik eddig egyenesen a központba fizették be tagsági díjaikat, beosztotta a vidéki választmányokhoz; másrészt pedig kitünt a központ által leküldött jegyzékből, mely a hátrálékosok névsorát s azok számláit tartalmazza, hogy a tagok közül többen, kik megyénk területén tartózkodnak, nincsenek bevezetve törzskönyvünkbe, miután azok létezéséről mind eddig tudomásunk nem volt. A központnak ezen czélszerű intézkedése folytán lehetséges volt tagjaink számát és azok fizetési kötelezettségeit a lehető pontossággal megállapítani s törzskönyvünket teljes összhangzásba hozni a központ törzskönyvének megyei választmányunkra vonatkozó részével. A kis kapusi fiókkör újja szervezésének egyik öröndetes eseményeként felemlítendő itt, hogy 37 taggal szaporította az egylet tagjainak számát.

A mily örömmel konstatalom tagjaink ezen nagymérvű szaporodását, ép oly fájdalmasan esik megemlékezni 7 tagnak a múlt évben történt elhunytáról. Meghalt a segesvári körből: Lévai Gyula áll. végrehajtó, Löw Károly megyei alszámvevő, Neumann József vasuti mérnök, Süköd János kereskedő, Schreiber Ignác postatiszt, Wolf Alajos tiszti ügyész; és a medgyesi fiókkörből: Schwarcz Károly kereskedő s így a rendes tagok tényleges száma: 421.

Az év folyamán begyűlt tagsági díjak összege azonban nem akkora, mint a mennyit ennyi tag után várni lehetett volna. Szomorú jelenségnek tekinthető, hogy a tagoknak csak elenyésző kis része teljesíti a tagsággal járó fizetési kötelezettséget, dacára annak hogy ez iránt általunk több ízben küldettek szét felhívások. Legutóbb maga a directorium intézkedett ez ügyben, leküldvén minden egyes tagnak számláját, melyben kinek-kinek összes tartozása és az eddig teljesített befizetések voltak feljegyezve. Ezen intézkedés sem eredményezett kellő sikert; pedig épen a nagyküllőmegyei választmány tagjainak kellene legnagyobb készséget tanúsítaniok a 6 évre elvállalt fizetési kötelezettségek teljesítése körül: meghálalendő részben ez által azon nagy és nemes áldozatokat, melyekben megyénk magyarságát a központ részesítette.

Tényleg azonban úgy áll a dolog, hogy a 6 évre aláírt 8130 frtnyi összegből ma, a kötelezettség 4-ik évében csak 3505 frt. 60 kr. rovatott le; az Emke által pedig megyei választmányunk részére több segély szavaztatott meg, mint a mennyi az aláírt összeg arányában választmányunkra esnék. Ha egyéb nem, már magában az a tudat, hogy onnan részesülünk segélyben, a kivel szemben nem teljesítjük az elvállalt kötelezettséget — már magában ez kellene, hogy fokozott buzgóságra serkentsen az önkéntes teher lerovásában.

A ki büszke arra, hogy magyarnak született, a ki az „igaz hazát” névre igényt tart, s a ki kívánja

fajunk fenntartását, szaporodását és kulturális fejlődését, az nem tagadhatja meg, s nem sokalhatja azt a csekély áldozatot, melyet a legmagasztosabb célú egylet, az Emke tőle kér. S mégis hányan vannak tagjaink között, kik bár a hazafias frázisok hangoztatásában igen bőkezűek, mégis, mikor az Emke ajtójukon kopogtat, megtagadják vagy elodázzák annak a csekély összegnek a kifizetését, melynek épen akkor van legtöbb értéke, ha idején fizetetik. Innen a sok hátrálék, melynek elenyésztesére előbb utóbb erélyesebb rendszabályokhoz kellene nyulni.

Az 1888-ik egyleti évben hátrálékok és folyó tagsági díjak czimén összesen 2243 frt. 90 kr-nak kellett volna befolyjni; holott alapító tagsági díjrészekben, rendes és pártoló tagsági díjak czimén összesen csak 241 frt. folyt be az egyleti pénztárba.

Pénztárunk állapotáról teljes felvilágosítást nyujtanak az 1888-ik év bevételeit és kiadásait részletező számadások, melyeket szeretve tisztelt igazgató alelnökünk, ki daczára a ráneheződő hivatalos és tiszteltbeli teendők sokaságából folyó ezernyi gondnak, még a pénztár kezelését is magára vállalta, csak hogy az egyleti működésben egyöntetűséget és összhangot teremtsen annak minden ága között, fog a tárgysorozat rendjén előterjeszteni. Itt csak röviden annyit tartok szükségesnek megjegyezni, hogy az 1888. évi számadás végeredménye 964 frt. 75 kr. bevétel; 940 frt. 42 kr. kiadás és 24 frt. 33 kr. pénztári maradvány. A bevétel legnagyobb részét a központ által kiutalt s segélyezésre szánt összegek képezik, melyeknek miként történt felhasználásáról később fogok megemlékezni. A bevétel többi részét a már említett 241 frt. és az adományok czimén bevételezett 103 frt. képezi.

Az adományok összegébe beszámíttatott a népfelkelési vállalkozók által adományozott 10 frt, a segesvári kaszinó perselyében összegyűlt 10 frt, a bár-czakönyvek jövedelmeként beküldött 7 frt, Havadtőné 1 frtnyi küldeménye az Emke lobogójára és az Aurora sorsjegyek eladásából gyűjtött 75 frt. Az Aurora sorsjegyekből Imecs Jenő megyei aljegyző egymaga 20 darabot adott el, 4 drbot igazg. alelnökünk tartott meg, a többi a fiókkörök útján s helyben adatott el.

És most áttérhetek jelentésemnek azon részére, mely a t. választmányt is bizonyára legkellemesebben érinti, a központi segélyezések által elért igen öröndetes eredményre.

A múlt év folyamán tartott ülések alkalmával tudomást szerezhetett a választmány igazgató alelnökünknek abbéli törekvéséről, hogy Segesváron az Emkétől nyerendő segélyvel óvodát teremtsen. Az e czélból kifejtett tevékenység eredménye az lön, hogy az ig. választmány egy Segesváron létesítendő óvoda részére 10 éven át, évenkénti 250 frt, a felszerelés költségeire egyszers mindenkora, 100 frtot szavazott meg. Természetes, hogy ezen összeg még nem volt elégséges arra, hogy az óvoda megnyitathassék; de a kezdet, az alap meg volt s igazgató alelnökünk addig dolgozott, fáradozott, buzdított, lelkesített az óvoda eszméje mellett, gyűjtött és gyűjtetett, míg a szükséges összegek is előteremtettek.

Nem bocsájtkozom részletekbe, mert az óvoda multjáról és jelenéről külön jelentés fog tétetni; csak azt jelentem örömtelt szívvel, hogy az óvoda 1888. évi július hó 3-án megnyitattott s ez év végéig 33 magyar és száz gyermek játszott, munkálkodott s tanulta abban a magyar szót és magyar dalt, egy kitűnő óvónő s egy megbízható derék dajka segédkezése mellett. S hogy ma Segesváron egy czélszerűen berendezett s jól vezetett magyar óvodánk van, azt az Emke nagylelkű segélyezésén s a többi adakozásokon kívül, főleg igazgató alelnökünk fáradhatlan munkásságának köszönhetjük, ki sem időt nem kimél, sem munkát nem sajnál, mikor a magyarság érdekeinek megvédéséről és fejlesztéséről van szó.

Ugyancsak igazgató alelnökünk előterjesztése folytán részesítette a központ a Bolyavölgy két iskolájának gyermekeit 15—15 frtnyi segélyezésben és fogadta el azon indítványt, hogy Medgyesen, Bürkösön, Kőhalomban és Halmágyon népkönyvtárak állitassanak fel. Az alapszabályok és a könyvek jegyzéke felküldettek, szóval minden teendő, mely a létesülhetes érdekében az elnökség részéről szükségesnek

mutatkozott, elintéztetett s így — remélvén, hogy a központ, az ezen könyvtárak részére adományozandó művek leküldésével sem fog soká késni, — az Emkének négy népkönyvtára fogja terjeszteni a közművelődést megyénknek ezen elszigetelt helyein.

A múlt évben kifejtett munkásság keretébe tartoznak a gyermekmenhelyek iránt készített javaslatok. Gyermekmenhelyek felállítása tervezetik: Bolyán, Kis-Kapuson és Nagy-Selyken. A részletesen kidolgozott javaslatok és költségvetések felküldettek s így az ig. választmány elhatározásától függ ezen humanus intézetek létesülhetése. Egyáltalában különös gond fordított a Bolyavölgye veszélyeztetett magyarságának közművelődési szempontból való megvédésére. Ezen törekvés egyik kifolyásául tekinthető a nagy-selyki állami iskola ujjáépítése tárgyában tett javaslatok, melyek a tárgysorozat rendjén elő fognak terjesztetni.

Jelentésem ezen részénél még bejelentendőnek tartom, mint az Emke múlt évi történetének egyik fontos és öröndetes eredményeül, hogy igazgató alelnökünk megyénk határán túl, Kis-Küküllőmegye kulturája érdekében is — mint kis-küküllőmegyei tanfelügyelő — sokat tett és fáradozott, a miről tán éppen a kis-küküllőmegyei választmány tud legkevesebbet. Jelesen azon megyében 7 helyre ajánlotta a népkönyvtárak felállítását; a küküllővári állami iskolához még egy tanterem felszerelésének költségére 140 frtot eszközölt ki a központtól; Dicső-Szent-Mártonban egy kisedővoda felállítását kezdeményezte; Vámos-Gálfalván a ref. iskolához egy női tanító alkalmazását és felügyeletével egy gyermekmenhelyet; a nagy-teremi állami iskolához egy nyári gyermekmenhely felállítását kérte a magas kormánytól az iskola megtakarított összegének költségeire. Közbenjárt, hogy a küküllői kulturvonalba eső Sárd községében az unitáriusok, Búnban a reformátusok egyházi segélyekkel népiskolákat építettek. Ezen kívül mozgalmat indított meg egy nagy-küküllőmegyei ref. egyházmegye külön alakítása tárgyában; szervezte a segesvári ref. egyházközséget s közbenjárt annak díszes temploma felépítésében.

A közművelődés érdekében kifejtett ezen sokoldalú tevékenység méltán megérdemli legmélyebb, hazafias köszönetünket. Ennyit a központi segélyezések felhasználása és a kijelölt kulturvonalak mentén fekvő helységek megerősítése tárgyában kifejtett működésről.

Rendes munkánkat képezte az ig. választmánytól érkezett ügydarabok elintézése, utasításainak foganatosítása, mi nem csekély munkát igényelt. Iktató jegyzőkönyvre került 105 ügydarab, melynek legtöbbje többféle intézkedést és kiadványt vont maga után. Az igazgató alelnökünk által fogalmazott terjedelmes, ivekre menő javaslatok s egyéb fogalmazványok másolása és expedálása, a központtól érkező százakra menő nyomtatványok szétküldése, mind ügybuzgó jegyzőnk, Szieghart Elek állami tanító munkáját képezte, ki azt örömmel s lelkes buzgósággal teljesítette. Felemlítendőnek tartom itt még, hogy a központ által — egy egyleti lobogó költségeinek összegyűjtése czéljából Magyarország honleányaihoz intézett és leérkezett 50 drb. felhívás és gyűjtőívek közül 49-et szétküldöttünk N.-Küküllőmegye előkelő hölgyeihez. A gyűjtés serényen folyik, de annak eredményéről nincs tudomásunk, mivel a gyűjtött pénzek, a felhívás értelmében egyenesen a központba voltak küldendőek.

Választmányi ülés két ízben tartatott; az egyik mindjárt az év elején, a másik július hó 3-án, melynek mindegyikén részletes jelentés tétetett az időközben folytatott működésről. Az azokban hozott fontos határozatok eredményeül tekinthetők a fennebb felsorolt alkotások. Sajnos, hogy ezen ülések iránt úgyszólván teljes részvétlenség mutatkozik, ha 6 tag jelen volt, népesnek mondtuk az ülést. Ez azonban nem hátráltatott bennünket a napirenden levő ügyek lelkiismeretes végrehajtásában és elintézésében.

A múlt év egyik legkimagaslóbb eseménye volt a Brassóban tartott, nagy évi közgyűlés, melyen tagjaink közül többen vettek részt. Ennek előkészítéséhez mi is hozzájárultunk, a mennyiben a tagok részére jegyeket szerezünk és elszállásolásuk iránt intézkedünk. Ezen közgyűlés alkalmából addigi mű-

kódésunkról rövid jelentés tétetett, mely az Emke nyomtatott évkönyvébe teljartalmulag fel is vétetett.

És most áttérhetek fiókköreink mult évi működésének leírására. Szeretném, ha e tekintetben több anyag állana rendelkezésemre; de miután a fiókok működésükről jelentést nem tettek, róluk szóló jelentésben csak is arra szorítkoztam, miről esetlegesen tudomást szerezhettem, bár lehet, hogy sokkal többet tettek.

Kezdem a kis-kapusi körön, melyet multkori jelentésben kihaló-félben levőnek jeleztem. Jól esik jelenthetnem, hogy utolsó választmányi ülésünk hozott azon határozatunkat, mely szerint ezen kör újra szervezendő, a kellő siker koronázta. Az új tisztikarral új élet szállt a fiókkörbe s remélhető, hogy rövid időn a tagsági díjak is jobban fognak befolyni, mint a multban.

A fiókkör 1888. évi febr. 13-án újra szerveztetvén, elnökül megnyeretett gróf Bethlen Kálmán, jegyzőül Koncz József, pénztárnokul Strasser Sámuel.

Kelt Segesvártt, 1889. évi január hó 23-án.

Alakulása óta 3 ülést tartott, 37 taggal szaporodott s 49 perselyt helyezett el. Bővebb felvilágosítást nyújt a kör elnök régebben beküldött jelentése, melyet érdekességénél fogva felolvasandónak tartok.

A medgyesi fiókkör elnöke Dr. Kein Adolf, jegyzője Jenne Ede, pénztárnoka Péchy Árpád ref. lelkész; 81 frt. folyt be innen tagsági díjak czimén. Népkönyvtár felállításán fáradozik a f. kör s több elhalt v. fizetéseképtelen tag töröltetése iránt tett javaslatot, mely felküldetett a központba.

A kőhalmi kör elnöke, Simay Salamon, eltávoztván, annak ügyeit Téglás István körüli jegyző viszi. Tagsági díjak czimén 34 frtot küldött be. A tagok száma szaporodott. Szintén egy népkönyvtár felállításán fáradoznak.

A bürkösi fiókkör elnöke Horváth István, jegyzője Tiszovszky Dániel. Tagdíjak onnan nem folytak be. Ott is könyvtár fog felállítani.

Ennyi az, mit a fiókkörök működéséről jelenthetek. Kíváncsok volna, ha azokban egy kissé élén-

kebb élet pezsdülne s nagyobb gond fordíthatnák a tagsági díjak behajtására, mert a fiókkörök intenzív működésében rejlik az Emke hazafias czélzatainak sikere. Ezzel végére értem jelentésemnek, melylyel csak halvány képet nyújtottam választmányunk életéről és viszonyairól.

Igyekeztem tárgyilagos lenni; nem hallgattam el az árnyoldalokat, s nem mellőztem az elért sikereket, melyeknek megteremtője fáradhatlan buzgalmu ig. alelnökünk, ki igaz hazafias lelkesedéssel munkálkodik, buzdít, lelkesít, helyben, vidéken az Emke szent ügye mellett; ki nem enged egy napot sem elmulni anélkül, hogy valamit ne tervezzen, végezzen v. végeztesen, a mi az Emke czéljainak szolgál. Azt hiszem, nem végezhetném be méltóbban jelentésemet, mint azzal az őszinte kívánsággal, hogy az Isten fáradhatlan ig. alelnökünket, megyei közmívelődésünk felvirágoztatására — sokáig éltesse.

Rohn Nándor,

titkár.

Az Emke nagyküllőmegyei választmányának ülése 1889. jan. 26-án.

Habár az ülés nem is volt népes, annak tárgysorozata még is elég érdekes volt arra, hogy arról röviden megemlékezzünk; midőn az annyira fontos titkári jelentést teljartalmulag közöljük is, s az ezen kívül előfordult nevezetesebb tárgyakat ismertetjük.

Ig. alelnök megnyitójában kiemelve azon sikereket, melyek az Emke működésével ezen nemzetiségi megyében elértettek; jelesen a segesvári kisedóvodát; a minden városban virágzó magyar kaszinókat, népkönyvtárakat stb.; őszinte sajnálattal emlékezik meg az eltávozott buzgó választmányi tagokról, kiknek helyébe beválasztattak Weisz József rom. kath. plébános és Benedek Mihály áll. tanító urak; annál is inkább, mert mindenben kitűnik az, hogy az egyletnek legbuzgóbb és tevékeny tagjai mindenütt a papok és tanítók, kik ez által is bebizonyítják, hogy hivatásaiknak magaslatán állanak.

A számadások elfogadása után, a segesvári kisedóvoda felügyelő bizottságának jelentése és számadása került tárgyalás alá, s elfogadtatott azon javaslat, hogy a költségvetés rendén ki-

tűnt 200 frt. évi szükséglet hiányának pótlására az Emke kéretik fel. Ezen hiány az óvónő és dajka fizetéseknek elkerülhetetlen javításából származik, kiknek teljes lehetetlen az eddigi csekély díjazásból kijönni; lévén az óvónőnek havi 20 frtja, a dajkának pedig havi 8 frtja. A kiskapusi fiókkör elnökének, gr. Bethlen Kálmánnak jelentése és javaslatai keltettek élénk viszhangot; jelesen a bolyavölgyben állítandó gyermekmenhelyek tárgyában; továbbá pedig az, hogy Kiskapus községében a lakosok egy hold földet ajánlottak haszonbérbe venni, azt közösen mivelní, s az abból befolyó jövedelmet addig szaporítani, míg abból egy 100 firtos községi alapítvány összegyűl.

Az eszme szép és könnyen kivihető, s ennélfogva ajánlatik annak más helyeken is leendő alkalmazása. A folyó ügyek letárgyalása után előterjesztetett az ig. alelnökünk jelentése, az ezen megyét érintő culturvonalak iránt. A jelentés csoportosítja a helységeket, melyből kitűnik, hogy az ugynevezett „küllővonal“ teljesen készen van, annak minden községeiben

jól rendezett iskolák működnek, s az összekötetés a székelyföld határától Balázsfalváig biztosítva van. Ezen lánczolatnak mintegy tömörítése czéljából ajánlatik kis helyen még csak községi iskolák felállítása, s akkor ezen megyében a magyar kulturának befolyása örökre biztosítva lesz. A jelentés felterjesztése elhatároztatott.

A kőhalmi körben is elnök és alelnök választása iránt történt intézkedés. Ezek után az ülés több órai tanácskozás után befejeztetett, honnan a tagok, míg egyfelől azon örvendetes megnyugvással távoztak is el, hogy ezen megyében az Emke működése sikeres, más felől őszintén sajnálták, hogy a gyűlésben oly kevesen vettek részt, s különösen a megye „vezérférfiai“ tündököltek távollétükkal, pedig az ezeket is kiválóan érdekelhetné megyéjüknek kulturállapota, annál is inkább, mert ezek sorából van az igazgató választmányának választott tagja is.

r. l.